

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔
วันพุธที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑.	นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	ประธานการประชุม
๒.	นางศรีจันทร์ อุทัยภาส
ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๓.	นายบุญชอบ สุทธมนัสวงษ์
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๔.	นายชัยยา เจริญจิตรธรรม
วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	กรรมการ
๕.	นายสายเมธ ธารนพวงษ์
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
๖.	นายชาติ หงษ์เทียมจันทร์
ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๗.	นางณัญญา ลือตระกูล
ผู้อำนวยการสำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร	กรรมการ
๘.	นางสาววรรณุช สวycastleข้าว
นักวิชาการสุขาภิบาล ๗
แทนปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
๙.	นางณิรนุช อาภาจรัส
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ

๑๐. นายศักดิ์ชัย คุณานุวัฒน์ชัยเดช
ผู้อำนวยการส่วนระบบปกครองท้องถิ่น
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๑๑. นายศุภพร ภูเกษมวางกูร
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า	กรรมการ
๑๒. พ.ต.ท. สรพงษ์ นาคะโยคี
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ กองบังคับการตำรวจจราจร
แทนผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๑๓. นางอินทิรา เอี่ยมลัตร์
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๑๔. นายจารุพงศ์ บุญหลง
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๕. นายเอียรชัย ณ นคร
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๖. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดราชการ)

๑. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประธานกรรมการ
๒. นางสมร มุตตามระ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๓. นางนันทวรรณ วิจิตรวาทการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายกิตติ ชีรสรเดช	องค์การจัดการน้ำเสีย
๒. นายณัฐพล ทิพยมนตรี	กรมที่ดิน
๓. นางสาวรณนา จีร์โกลกุล	กรมอนามัย
๔. นายวรศาสน์ อภัยพงษ์	กรมควบคุมมลพิษ
๕. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์	กรมควบคุมมลพิษ
๖. นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์	กรมควบคุมมลพิษ
๗. นายรังสรรค์ ปิ่นทอง	กรมควบคุมมลพิษ

๘. นางสาวพรสุข จงประสิทธิ์	กรมควบคุมมลพิษ
๙. นางกัญชลิ นาวิกภูมิ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นายสมชาย ทรงประกอบ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๑. นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๒. นายครรชิต สุนทรากร	กรมควบคุมมลพิษ
๑๓. นายเชาวน์ นกอยู่	กรมควบคุมมลพิษ
๑๔. นายเจนจบ สุขสด	กรมควบคุมมลพิษ
๑๕. นางนันทิwa พิทยานิยม	กรมควบคุมมลพิษ
๑๖. - ๓๐. เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ	จำนวน ๑๕ คน

เปิดประชุม เวลา ๙.๔๕ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

เนื่องจากนายโชติ ตราชู ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการควบคุมมลพิษ ติดราชการไม่สามารถเข้าประชุมได้ จึงมอบหมายให้นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปฏิบัติหน้าที่ประธานการประชุมแทน

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยไม่มีข้อแก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา

ไม่มี

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ แนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำเสียของที่ดินจัดสรร

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำเสียของที่ดินจัดสรร สรุปได้ดังนี้

๑. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ มีมติมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับขนาดที่ดินจัดสรรที่ควรกำหนดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียกลาง โดยให้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปประกอบการพิจารณาและนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาอีกครั้ง ก่อนนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาต่อไป

๒. กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๔๐๕๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายใน ๒ ประเด็นหลักคือ (๑) การเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ดินจัดสรรและอาคารชุด ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และ (๒) ผู้รับผิดชอบสาธารณูปโภค (ระบบบำบัดน้ำเสียกลาง) กรณีผู้จัดสรรที่ดินโอนให้เป็นสาธารณประโยชน์ ตามมาตรา ๔๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้เชิญผู้แทนกรมควบคุมมลพิษและผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าชี้แจงและให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ และคณะกรรมการฯ มีความเห็นให้กรมควบคุมมลพิษไปหารือกับหน่วยงานที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมายโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติก่อนและหากมีประเด็นความเห็นที่ไม่ตรงกันให้ไปหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอีกครั้ง

๓. กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดประชุมหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายในการแก้ไขปัญหาน้ำเสียของที่ดินจัดสรรและอาคารชุด เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัญหาในการรับโอนสาธารณูปโภค (ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง) ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า และองค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม เข้าร่วมประชุมด้วย โดยที่ประชุมมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามกฎหมาย ดังนี้

๓.๑ แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายที่เห็นสอดคล้องกัน ได้แก่ ที่ดินจัดสรร กรณีที่ยังไม่มีผู้ซื้อหรือยังไม่มีโอนสาธารณูปโภคให้กับนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร เจ้าของกรรมสิทธิ์คือผู้จัดสรรที่ดิน

๓.๒ แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายที่เห็นไม่สอดคล้องกัน ได้แก่

๓.๒.๑ กรณีที่ดินจัดสรรที่มีการจัดตั้งนิติบุคคลและรับโอนสาธารณูปโภคแล้ว หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายอื่นมีความเห็นว่า นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรเป็นเจ้าของสาธารณูปโภคซึ่งรวมถึงระบบบำบัดน้ำเสียกลาง การแจ้งตามกฎหมายจะแจ้งกับนิติบุคคล แต่กองนิติการ กรมควบคุมมลพิษมีความเห็นว่า ที่ดินจัดสรรถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งโครงการ ไม่ใช่เฉพาะระบบบำบัดน้ำเสีย การแจ้งตามกฎหมายจึงไม่สามารถแจ้งนิติบุคคลได้

๓.๒.๒ กรณีอาคารชุด ที่มีการจัดตั้งนิติบุคคลอาคารชุด หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายอื่นมีความเห็นว่า นิติบุคคลอาคารชุดไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สินส่วนกลาง แต่เป็นตัวแทนของเจ้าของร่วมในการบริหารจัดการและพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีนิยามคำว่า “ผู้ครอบครองอาคาร” หมายความว่ารวมถึงผู้จัดการนิติบุคคลของอาคารชุดสำหรับทรัพย์สินส่วนกลางด้วย การแจ้งตามกฎหมายจะแจ้งกับนิติบุคคล (กรณีทรัพย์สินส่วนกลาง) ขณะที่กองนิติการ กรมควบคุมมลพิษเห็นว่า การแจ้งคำสั่งภายใต้ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ (๒) ให้แจ้งเจ้าของหรือ ผู้ครอบครอง แต่นิติบุคคลอาคารชุดไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สินส่วนกลาง และการประกาศแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นการประกาศทั้งโครงการ จึงไม่สามารถแจ้งนิติบุคคลได้

๓.๓ กรณีการโอนให้เป็นสาธารณประโยชน์ ผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงว่า ปัจจุบันยึดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไปในเรื่องการโอนทรัพย์สินให้เป็นสาธารณะ และศาลฎีกาเคยมีคำวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้ว่า การโอนทรัพย์สินเป็นสาธารณะไม่จำเป็นต้องมีผู้รับโอน ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวและตามกฎหมายที่ดินก็มีการโอนที่ดินให้เป็นสาธารณะโดยการแก้ไขในโฉนดที่ดินก็จะตกเป็นของสาธารณะโดยทันที ซึ่งในกรณีนี้ไม่ต้องการผู้รับโอน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่สามารถปฏิเสธการรับโอนได้ และในทางปฏิบัติกรมที่ดินจะส่งเอกสารแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ

๔. เนื่องจากยังมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องกันในเรื่องการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ กรมควบคุมมลพิษจึงขอเสนอให้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น ดังนี้

๔.๑ การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ภายใต้ พรบ. ส่งเสริมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ สามารถดำเนินการเหมือนกับการออกคำสั่งของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายอื่นได้หรือไม่

๔.๒ การออกคำสั่งให้นิติบุคคลโครงการจัดสรรที่ดินหรืออาคารชุด ปรับปรุง หรือซ่อมแซม ระบบบำบัดน้ำเสีย ในกรณีโครงการจัดสรรที่ใช้ระบบบำบัดอิสระเฉพาะแต่ละที่ดินแปลงย่อย นิติบุคคลฯ จะสามารถดำเนินการปรับปรุง หรือซ่อมแซม ได้หรือไม่

๕. กรมควบคุมมลพิษได้รวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมและมีความเห็นประกอบการพิจารณา กรณีความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษที่ให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นขนาดที่ดินจัดสรรที่ควรกำหนดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียกลาง ดังนี้

๕.๑ จากการรวบรวมข้อมูลสัดส่วนของโครงการที่ดินจัดสรรที่ยื่นขออนุญาตในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (พ.ศ. ๒๕๓๘ – ๒๕๕๓) จำนวน ๓,๔๓๗ โครงการ พบว่า ร้อยละ ๒๕ เป็นโครงการที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ ถึง ๕๐๐ แปลง ขึ้นไป ร้อยละ ๔๘ เป็นโครงการขนาด ๑๐๐ – น้อยกว่า ๓๐๐ แปลง และ ร้อยละ ๒๗ เป็นโครงการขนาดน้อยกว่า ๑๐๐ แปลง ตามลำดับ โดยปัจจัยในการเลือกให้ที่ดินจัดสรรต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียกลาง ได้แก่ ปริมาณความสกปรก ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ซึ่งจากปัจจัยที่กำหนดพบว่าโครงการจัดสรรที่มีขนาด ๓๐๐-๕๐๐ แปลง มีความเหมาะสมที่สุด

๕.๒ เมื่อเปรียบเทียบปริมาณความสกปรกของน้ำทิ้งของที่ดินจัดสรรที่ระบายออก พบว่าความสกปรกในรูปบีโอดีลดลง ร้อยละ ๒๕ เมื่อใช้ระบบบำบัดน้ำเสียกลาง แทนระบบบำบัดอิสระเฉพาะแต่ละที่ดินแปลงย่อย สำหรับโครงการจัดสรรที่ดินที่มีขนาด ๓๐๐-๕๐๐ แปลง และร้อยละ ๗ ของปริมาณความสกปรกที่เกิดขึ้นในรูปบีโอดีของโครงการจัดสรรที่ดินทั้งหมดในกรุงเทพฯและปริมณฑล รวมทั้งมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการปานกลางและจะมีผลดีต่อสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลางเช่นกัน

นอกจากนี้ ขนาดที่ดินจัดสรรดังกล่าวยังเป็นข้อกำหนดการจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรมจังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๕๒ ของคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดปทุมธานีด้วย ซึ่งมีการบังคับใช้จริงและไม่พบปัญหาในทางปฏิบัติ

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะโดยสรุป ดังนี้

๑. ที่ประชุมเห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษนำประเด็นปัญหาการปฏิบัติตามข้อกำหนดหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ พร้อมเสนอให้แยกประเด็นให้ชัดเจนระหว่างที่ดินจัดสรรและอาคารชุด รวมทั้งมีข้อสังเกตเรื่องการโอนให้เป็นสาธารณประโยชน์ กรณีสิ่งก่อสร้างที่อยู่บนที่ดินที่โอนให้สาธารณะ จะถือว่าเป็นสาธารณประโยชน์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๔๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ หรือไม่ เนื่องจากผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการโอนระบบบำบัดน้ำเสียของกรมโยธาธิการและผังเมืองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการรับโอนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ก่อน

๒. ที่ประชุมมีข้อสังเกตเรื่องประสิทธิภาพระบบบำบัดอิสระเฉพาะแต่ละที่ดินแปลงย่อย หรือ ถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป (Onsite Treatment) ซึ่งฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ขณะนี้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอยู่ระหว่างจัดทำร่างมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมถังบำบัดน้ำเสีย นอกจากประเด็นประสิทธิภาพการบำบัดแล้ว ปัญหาของระบบบำบัดอิสระที่ยังไม่สามารถรวบรวมน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมดจากอาคารบ้านเรือนได้ ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงขอความร่วมมือกรมโยธาธิการและผังเมือง ประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการอนุญาตก่อสร้างอาคาร โดยให้พิจารณาเรื่องแบบรายละเอียดและการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับระบบท่อบรรณน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด โดยเฉพาะโครงการใหม่ ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษรับไปพิจารณาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินจัดสรรที่ได้มีการอนุญาตไปแล้ว

๓. ที่ประชุมมีข้อเสนอแนะให้มีการระบุขนาดพื้นที่ของโครงการที่ดินจัดสรร นอกเหนือจากจำนวนแปลงที่ดินจัดสรร โดยอาจนำหลักเกณฑ์ของกรมที่ดินที่มีการกำหนดไว้แล้ว ซึ่งกรมควบคุมมลพิษรับไปพิจารณาหาขนาดพื้นที่ของโครงการที่ดินจัดสรรประกอบกับจำนวนแปลงที่ควรกำหนดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียกลางที่เหมาะสมต่อไป

๔. ที่ประชุมมีข้อสังเกตเรื่องโครงการกำหนดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย สำหรับที่ดินจัดสรรที่มีขนาด ๑๐๐-๓๐๐ แปลงด้วย เนื่องจากโครงการขนาดดังกล่าวมีจำนวนมาก รวมถึงสัดส่วนปริมาณน้ำเสียและปริมาณความสกปรกในภาพรวมก็สูงเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะโครงการใหม่ จึงเสนอให้เพิ่มขนาดที่ดินจัดสรรที่จะต้องมีการบำบัดน้ำเสียกลาง โดยเริ่มตั้งแต่ขนาด ๑๐๐ แปลงขึ้นไป

มติ

๑. เห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษนำประเด็นปัญหาการปฏิบัติตามข้อกำหนดอาหารหรือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษพร้อมนำข้อสังเกตของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปหารือด้วย ในประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ สามารถดำเนินการเหมือนกับการออกคำสั่งของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายอื่นได้หรือไม่ กรณีการเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ดินจัดสรรและอาคารชุด ตามมาตรา ๗๐ มาตรา ๘๒ (๒) หรือ มาตรา ๘๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) การออกคำสั่งให้นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย ในกรณีโครงการจัดสรรที่ใช้ระบบบำบัดอิสระเฉพาะแต่ละที่ดินแปลงย่อย นิติบุคคลฯ จะสามารถดำเนินการปรับปรุงหรือซ่อมแซม ได้หรือไม่ เนื่องจากระบบบำบัดน้ำเสียอิสระไม่ถือว่าเป็นสาธารณูปโภคที่นิติบุคคลต้องดูแลรับผิดชอบ

(๓) ผู้รับผิดชอบสาธารณูปโภค (ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง) กรณีผู้จัดสรรที่ดินโอนให้เป็นสาธารณประโยชน์ ตามมาตรา ๔๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

๒. มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินจัดสรรเพิ่มเติมและเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาต่อไป ในประเด็น ดังนี้

(๑) แนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินจัดสรรที่ได้รับอนุญาตไปแล้ว

(๒) ขนาดพื้นที่โครงการที่จะใช้ประกอบการพิจารณาขนาดที่ดินจัดสรรที่ควรกำหนดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียกลาง

(๓) กำหนดเพิ่มกลุ่มที่ดินจัดสรร ขนาดตั้งแต่ ๑๐๐ แปลงขึ้นไป ให้ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียกลาง

๔.๒ ร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอโดยสรุปดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษจัดทำแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ เพื่อเป็นกรอบและทิศทางการจัดการมลพิษของประเทศไทยใน ๕ ปี ข้างหน้า ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ และแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ โดยวิเคราะห์จากสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ปัญหาหลัก การบริหารจัดการมลพิษที่ผ่านมา รวมทั้งจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน เพื่อเห็นชอบต่อแนวทางการจัดการมลพิษในอีก ๕ ปี ข้างหน้าร่วมกัน

๒. กรอบแนวคิดของร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ได้แก่

๒.๑ ลดและควบคุมการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่เป็นภาคผลิตและบริการ (ต้นทาง กลางทาง ถึงปลายทาง) ตั้งแต่ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมและสนับสนุน ให้แหล่งกำเนิดมีการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่กำหนด การเปิดเผยและการเข้าถึงข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ และผลกระทบที่เกิดขึ้น

๒.๒ จัดการมลพิษในระบบพื้นที่ตามลำดับความสำคัญของปัญหา

๒.๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการน้ำเสียชุมชน ขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายชุมชน และกากับดูแลการประกอบกิจการต่างๆ ในชุมชน

๒.๔ ผู้ประกอบการจัดการขยะอันตรายและสารอันตรายอย่างเป็นระบบตั้งแต่การนำเข้า การผลิต การขนส่ง การเก็บ รวบรวม และการกำจัด

๒.๕ ใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย มีการวางหลักประกันและการชดเชย ค่าเสียหายจากการแพร่กระจายมลพิษ นำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์และสังคมเป็นแรงจูงใจทางบวกให้ผู้ประกอบการลดมลพิษ สนับสนุนการผลิต การบริการและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๖ ความเป็นเอกภาพในการทำงานของส่วนราชการ ทั้งทางด้านกฎหมาย กฎระเบียบ แนวนโยบาย และแนวปฏิบัติของแต่ละหน่วยงาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากประชาชนในการดำเนินงานของภาครัฐ และของผู้ประกอบการในการดูแลและจัดการมลพิษที่เกิดจากการประกอบกิจการของตนเอง

๒.๗ ภาคประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหามลพิษ

โดยเสนอรายละเอียดแนวทางการจัดการมลพิษตามสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาภาวะมลพิษ ด้านต่างๆ ประกอบด้วย ภาคชุมชน ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ภาคคมนาคมและการขนส่ง และภาคประชาชน รวมทั้งแนวทางการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของภาคส่วน และการวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุน การจัดการมลพิษ

๓. เป้าหมายและตัวชี้วัดร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ได้แก่

๓.๑ เป้าหมาย : “คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและรักษา สมดุลระบบนิเวศทางธรรมชาติ”

๓.๒ ตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดการมลพิษ ประกอบด้วย

๓.๒.๑ คุณภาพน้ำ

(๑) สัดส่วนของจำนวนแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไปต่อ จำนวนแหล่งน้ำผิวดินที่มีการตรวจวัดทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

(๒) สัดส่วนของสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไปต่อจำนวนสถานีที่มีการตรวจวัดทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕

๓.๒.๒ คุณภาพอากาศและเสียง

(๑) ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อยร้อยละ ๙๘

(๒) จำนวนวันที่ก๊าซโอโซนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อยร้อยละ ๙๙

(๓) จำนวนวันที่มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อยร้อยละ ๘๑

๓.๒.๓ การจัดการน้ำเสีย ขยะมูลฝอย และสารอันตราย

(๑) ความสามารถในการบำบัดน้ำเสียชุมชนอย่างถูกหลักวิชาการต่อปริมาณน้ำเสียชุมชนทั่วประเทศเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐

(๒) อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ

(๓) อัตราการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน และมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกหลักวิชาการต่อปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

(๕) จำนวนสารเคมีที่ยังมิได้มีการกำหนดเป็นวัตถุอันตรายตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือตามข้อตกลงระหว่างประเทศได้รับการควบคุมอย่างเข้มงวด ไม่น้อยกว่า ๕๐ ชนิด

(๖) ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงมากที่สุด จำนวน ๕๐ ลำดับแรก ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ ภายในปี ๒๕๕๙

๓.๒.๔ ร้อยละการลดลงของจำนวนเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษในประเทศ

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยสรุปดังนี้

๑. ที่ประชุมมีข้อสังเกตเรื่องตัวชี้วัดของร่างแผนจัดการมลพิษ ดังนี้

๑.๑ สอบถามความชัดเจนของตัวชี้วัดและมาตรการการจัดการสารเคมีในส่วนที่ยังไม่ถูกกำหนดให้เป็นวัตถุอันตราย ฝ่ายเลขานุการชี้แจงว่าแนวทางการดำเนินงานจะเป็นในลักษณะการติดตามและประสานการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยสารเคมีที่ยังมิได้กำหนดเป็นวัตถุอันตราย มีทั้งหมด ๗๔๐ รายการ ตามแผนฯ ในปี ๒๕๕๙ มีจำนวนสารเคมีที่ต้องได้รับการควบคุมอย่างเข้มงวดไม่น้อยกว่า ๕๐ ชนิด

๑.๒ เสนอให้มีตัวชี้วัดที่วัดความสำเร็จการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการมลพิษ การจัดทำฐานข้อมูลมลพิษภาคอุตสาหกรรมและการพัฒนาเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการมลพิษ เนื่องจากแผนจัดการมลพิษให้ความสำคัญกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเปิดเผยข้อมูลและหลักการก่อมลพิษเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

๑.๓ สอบถามความเหมือนและต่างของตัวชี้วัดของแผนจัดการมลพิษและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฝ่ายเลขานุการชี้แจงว่า การจัดทำร่างแผนจัดการมลพิษและร่างแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ขณะนี้ดำเนินการคู่ขนานกัน ซึ่งตัวชี้วัดของแผนทั้ง ๒ ฉบับ จะมีความสอดคล้องกัน โดยตัวชี้วัดของร่างแผนจัดการมลพิษจะมีจำนวนที่มากกว่าตัวชี้วัดของร่างแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๔ มีข้อเสนอแนะเรื่องตัวชี้วัดด้านคุณภาพอากาศ ควรแสดงให้เห็นการดำเนินงานที่ทำให้คุณภาพอากาศดีขึ้นในพื้นที่ที่มีปัญหา ฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ จำนวน ๕๐ สถานี ใน ๒๙ จังหวัด ส่วนใหญ่ตั้งอยู่พื้นที่ที่มีปัญหาด้านมลพิษทางอากาศ เช่น กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล ภาคเหนือตอนบน จังหวัดระยอง จังหวัดสระบุรี เป็นต้น นอกจากนี้ ตัวชี้วัดในระดับกระทรวงได้กำหนดให้มีการวัดความสำเร็จของการดำเนินงานให้คุณภาพอากาศขึ้นด้วย

๒. ที่ประชุมมีข้อสังเกตเรื่องความชัดเจนของการบังคับใช้กฎหมายในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อ รวมถึงการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ค่าขนส่ง และค่ากำจัดขยะประเภทต่างๆ ฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า กรมควบคุมมลพิษได้กำหนดแนวทางการจัดการซากผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และยกร่างอนุบัญญัติที่ออกตามร่างพระราชบัญญัติมาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม พ.ศ.ของกระทรวงการคลังเพื่อจัดเก็บค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ สำหรับการดำเนินงานเพื่อรองรับการกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนรวมถึงการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง จะต้องเร่งรัดการออกกฎกระทรวงการสาธารณสุขว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมกำจัดมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งจะได้นำหรือรายละเอียดในเรื่องอื่นๆ วาระที่ ๖.๒ ต่อไป

๓. ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอแก้ไขข้อความที่ระบุว่ารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสุขภาพ (E-HIA) เป็น การประเมินผลกระทบทางสุขภาพ (EHIA) ที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

๔. ที่ประชุมขอให้กรมควบคุมมลพิษติดตามการดำเนินงานในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และติดตามประเมินผลความสำเร็จของแผนจัดการมลพิษต่อไป

มติ

เห็นชอบในหลักการของร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ และให้กรมควบคุมมลพิษนำข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ ก่อนนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาต่อไป

๔.๓ การยกเลิกคณะกรรมการกำกับแผนงานและมาตรการในการรองรับนโยบายการห้ามเผาในที่โล่ง (Zero Open Burning) และ คณะอนุกรรมการกำกับดูแลและติดตามการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในเขตควบคุมมลพิษตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี ภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอโดยสรุปดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการกำกับแผนงานและมาตรการในการรองรับนโยบายการห้ามเผาในที่โล่ง แต่งตั้งตามคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เพื่อกำกับดูแลการจัดทำแผนและดำเนินมาตรการในการควบคุมการเผาในที่โล่งและมลพิษหมอกควัน เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖-๒๕๕๑ โดยการดำเนินงานที่ผ่านมา ได้แก่ การพิจารณาดำเนินงานและกำหนดท่าทีของประเทศไทยในความร่วมมือระดับภูมิภาคตามข้อกำหนดของข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน การกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อควบคุมการเผาในที่โล่งของประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ เพื่อติดตามสถานการณ์การเผาในที่โล่งและประเมินผลสำเร็จในการดำเนินมาตรการต่างๆ

ในปี ๒๕๕๓ คณะอนุกรรมการกำกับแผนงานและมาตรการในการรองรับนโยบายการห้ามเผาในที่โล่งไม่มีการจัดประชุมคณะอนุกรรมการ เนื่องจากได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการไฟฟ้าและหมอกควันแห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมการดำเนินการดังกล่าวแล้ว

๒. คณะอนุกรรมการกำกับดูแลและติดตามการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในเขตควบคุมมลพิษ ต.หน้าพระลาน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.สระบุรี แต่งตั้งตามคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เพื่อกำกับดูแลการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ ต.หน้าพระลาน อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.สระบุรี และติดตามตรวจสอบสถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่ โดยเริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๒ จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า สถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่หน้าพระลาน มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างชัดเจน โดยปี ๒๕๕๓ ไม่มีการจัดประชุมคณะอนุกรรมการ เนื่องจากจังหวัดสระบุรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในเขตควบคุมมลพิษ บริเวณ ต.หน้าพระลาน โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี เป็นประธานกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการ

ฝ่ายเลขานุการพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ประกอบกับ คณะอนุกรรมการทั้ง ๒ ชุด ได้ดำเนินงานจนเห็นผลสำเร็จตามอำนาจหน้าที่แล้วในเบื้องต้น จึงเห็นควรเสนอยกเลิกคำสั่งการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ จำนวน ๒ ชุดดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ

มติ

เห็นชอบให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ จำนวน ๒ ชุด ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการกำกับแผนงานและมาตรการในการรองรับนโยบายการห้ามเผาในที่โล่ง (Zero Open Burning) และ (๒) คณะอนุกรรมการกำกับดูแลและติดตามการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในเขตควบคุมมลพิษ ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี

๔.๔ การกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาและเมืองพญา

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอโดยสรุปดังนี้

๑. ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ - ๒๕๔๘ สำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อม สนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยแก่อังครปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๖ แห่ง โดยคณะกรรมการควบคุมมลพิษได้พิจารณาเห็นชอบต่อการกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๒ พื้นที่ตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ และกรมควบคุมมลพิษได้จัดส่งอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จำนวน ๑๖ พื้นที่

๒. แนวทางการกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของกรมควบคุมมลพิษ แบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่ การกำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นอัตราขั้นต่ำ-ขั้นสูง และการกำหนดอัตราค่าบริการที่เป็นอัตราเดียว โดยแบ่งระยะเวลาปรับอัตราค่าบริการและประสิทธิภาพออกเป็น ๓ ระยะ ได้แก่ ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๖ ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๑ และ ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๖ พร้อมทั้งกำหนดอัตราค่าบริการฯ สำหรับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

๓. การกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

๓.๑ เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาได้รับการสนับสนุนงบประมาณกองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อปรับปรุงระบบกำจัดขยะมูลฝอย รวมวงเงิน ๑๒.๑๐ ล้านบาท เริ่มเดินระบบเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๔๐ ปัจจุบันมีปริมาณขยะมูลฝอยเข้ามากำจัด ๑๔๐ ตันต่อวัน เป็นขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล ๙๐ ตันต่อวัน และหน่วยงานอื่นที่นำมาจัดรวม ๕๐ ตันต่อวัน ระบบกำจัดขยะมูลฝอยเป็นระบบฝังกลบแบบถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) บ่อฝังกลบมีขนาด ๓๐ ไร่ และก่อสร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๓ บ่อ ปัจจุบันฝังกลบขยะมูลฝอยเต็มพื้นที่แล้วและกองสูงประมาณ ๑๕ เมตร

๓.๒ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า อัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยแบบขั้นต่ำ-ขั้นสูง รวมกับค่าบริการเก็บขน ๒๐ บาท จะมีค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยขั้นต่ำ ๒๕-๓๖ บาท และขั้นสูง ๓๐-๔๐ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ความสามารถในการจ่ายค่าบริการระบบสาธารณสุขปโภคที่ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย และธนาคารโลกกำหนด สำหรับอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยแบบอัตราเดียวกับค่าบริการเก็บขน จะมีค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยประมาณ ๒๘-๓๘ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน โดยคิดอัตราค่าบริการหน่วยงานที่มาจัดรวม แบ่งเป็น ภาครัฐ ๒๐๐-๖๐๐ บาทต่อตัน และภาคเอกชน ๓๐๐-๗๐๐ บาทต่อตัน ตามลำดับ

๔. การกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยเมืองพัทยา จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า อัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยแบบขั้นต่ำ-ขั้นสูง รวมกับค่าบริการเก็บขน ๔๐ บาท จะมีค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยขั้นต่ำ ๕๐-๖๖ บาท และขั้นสูง ๕๕-๗๐ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ความสามารถในการจ่ายค่าบริการระบบสาธารณสุขปโภคที่ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย และธนาคารโลกกำหนด สำหรับอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยแบบอัตราเดียวกับค่าบริการเก็บขน จะมีค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยประมาณ ๕๓-๖๘ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน โดยคิดอัตราค่าบริการหน่วยงานที่มาจัดรวม แบ่งเป็น ภาครัฐ ๒๕๐-๔๕๐ บาทต่อตัน และภาคเอกชน ๓๕๐-๕๕๐ บาทต่อตัน ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมืองพัทยามีหนังสือแจ้งว่า เมืองพัทยาได้ดำเนินการฝังกลบมูลฝอยเต็มพื้นที่และทำการปิดบ่อฝังกลบแล้ว ไม่สามารถเก็บค่าบริการกำจัดมูลฝอยได้ จึงขอปฏิเสธการกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ

ที่ประชุมมีความเห็นและข้อเสนอแนะ โดยสรุปดังนี้

๑. ที่ประชุมมีข้อสังเกตเรื่องการกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาที่มีอัตราค่อนข้างต่ำ โดยมีข้อกังวลว่าการกำจัดขยะมูลฝอยอาจจะไม่สามารถกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) ได้ ซึ่งฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ข้อมูลค่าใช้จ่ายที่ได้จาก เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาเป็นข้อมูลค่าใช้จ่ายตามที่ได้ดำเนินการจริงโดยครอบคลุมการกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาลแล้ว สาเหตุที่ค่าใช้จ่ายของเทศบาลไม่สูง อาจเป็นไปได้ที่เทศบาลจ้างบริษัทเอกชนกำจัด และได้รับรายได้จากการเก็บค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยจากหน่วยงานเอกชน ซึ่งมีอัตราส่วนของขยะมูลฝอยที่นำมาจัดรวม ร้อยละ ๓๕

๒. กรณีที่เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาและเมืองพัทยามีบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยเต็มและได้ปิดบ่อฝังกลบ แล้วนั้น ผู้แทนจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชี้แจงว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสองแห่งที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อม จะต้องคืนเงินตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยสุโขทัยธานีและเทศบาลเมืองมหาสารคามได้มีหนังสือขอยกเว้นการจัดเก็บอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอย ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีมติยืนยันให้มีการจัดเก็บค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยแบบช่วงตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ

มติ

๑. เห็นชอบกับอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นอัตราค่าบริการที่เป็นแบบอัตราขั้นต่ำ-ขั้นสูง ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ

๒. เห็นชอบให้นำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และสำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อมดำเนินงานตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔.๕ การแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศ

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอโดยสรุปดังนี้

๑. สืบเนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ มีมติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่งตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ เพื่อศึกษาการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งรวมถึงแบบจำลอง AERMOD เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ของหน่วยงานที่กำกับ ดูแล วางแผนในด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้แบบจำลองควบคู่กับมาตรการต่างๆ เช่น ระบบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม การควบคุมแหล่งกำเนิดที่สำคัญ การปรับลดมลพิษในพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินในขั้นตอนการขออนุมัติหรือขออนุญาตรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการต่างๆ ในพื้นที่มาบตาพุด และพื้นที่อื่นๆ และนำผลการศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป

๒. กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการยกร่างคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศ โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษและรองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นประธานอนุกรรมการร่วม ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง และผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นอนุกรรมการและเลขานุการร่วม ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและประมวลผล สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง และเจ้าหน้าที่ ๑ คน ร่วมเป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ โดยมีผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิด้านคุณภาพอากาศ จำนวน ๖ ท่าน ได้แก่ (๑) รศ.ดร. สุทิน อยู่สุข (๒) รศ. วงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์ (๓) รศ.ดร. วราวุธ เสือดี (๔) ผศ.ดร. เกษมสันต์ มโนมัยพิบูลย์ (๕) ผศ.ดร. สุรัตน์ บัวเลิศ และ (๖) ผศ.ดร.รัฐพล อ้นแอ่ง มีอำนาจหน้าที่ศึกษา รวบรวม และจัดเตรียมข้อมูลด้านเทคนิควิชาการในการประยุกต์ใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศที่เป็นที่ยอมรับสำหรับพื้นที่มาบตาพุด โดยเน้นพิจารณาแบบจำลอง AERMOD และ CALPUFF และพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์ สำหรับพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

ที่ประชุมเห็นชอบตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ โดยเสนอให้เปลี่ยนประธานอนุกรรมการ เป็น รศ.ดร.สุทิน อยู่สุข ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยให้รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษและรองผู้อำนวยการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นอนุกรรมการ

มติ

เห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศ ภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ โดยให้เปลี่ยนประธานอนุกรรมการ เป็น รศ.ดร.สุทิน อยู่สุข ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

วาระที่ ๕ เรื่องเพื่อทราบ

ฝ่ายเลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า เรื่องเพื่อทราบ มีจำนวน ๔ เรื่อง โดยเสนอให้คณะกรรมการอ่านรายละเอียดและรับทราบ ในวาระที่ ๕.๑ รายงานผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และขอनावาระที่ ๕.๓ รายงานความคืบหน้าการตรวจสอบหาพื้นที่ปนเปื้อนและแหล่งที่มาการปนเปื้อนของสารแคดเมียมที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เสนอเป็นวาระเพื่อพิจารณาขอความเห็นประกอบการนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งต่อไป เนื่องจากระยะเวลาจำกัด โดยฝ่ายเลขานุการได้นำเสนอเรื่องเพื่อทราบ วาระที่ ๕.๒ และ ๕.๔ ให้ที่ประชุมทราบ โดยสรุปดังนี้

๕.๒ ความคืบหน้าการอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

สืบเนื่องจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ และมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษประสานบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการชี้แจงการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเพื่อพิจารณาดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติของกรมควบคุมมลพิษต่อไป ซึ่งจากการประสานงานกับบริษัทฯ กรมควบคุมมลพิษได้รับแจ้งเป็นหนังสือว่า บริษัทฯ มีเจตนาที่จะขอขยายระยะเวลาปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของฟาร์มสุกรพันธุ์ตงูมิ ๑ โดยแจ้งว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จในเดือนกันยายน ๒๕๕๔

ดังนั้น กรมควบคุมมลพิษ จะได้อาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ พิจารณาคำขอขยายระยะเวลาปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียตามคำขอของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

มติ

ที่ประชุมรับทราบ

๕.๔ รายงานความก้าวหน้าในการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการควบคุมมลพิษ คดีปกครองที่ ๓๙๘/๒๕๕๒ กรณีปัญหาการแพร่กระจายและปนเปื้อนของสารแคดเมียมที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

๑. กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษในการแก้ต่างคดีแทน กรณีสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน กับพวกรวม ๓๒ ราย ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวกรวม ๖ ราย (คณะกรรมการควบคุมมลพิษ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ต่อศาลปกครองพิษณุโลก เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๙๘/๒๕๕๒ ได้รายงานความก้าวหน้าในการแก้ต่างคดีในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ว่ากรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดี พร้อมทั้งได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคดีปกครองพิษณุโลกเพื่อใช้ประกอบการจัดทำคำให้การ โดยพนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจช่วงได้ยื่นคำให้การต่อศาลปกครองพิษณุโลกแล้ว เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓

๒. สำนักงานคดีปกครองพิษณุโลกได้มีหนังสือขอให้กรมควบคุมมลพิษตรวจสอบคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี และหากประสงค์จะโต้แย้ง ขอให้จัดทำรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายส่งไปยังสำนักงานคดีปกครองพิษณุโลก ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำคัดค้านคำให้การต่อศาลปกครองพิษณุโลก เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อแก้คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี พร้อมส่งเอกสารประกอบการจัดทำคำให้การเพิ่มเติมแก้คำคัดค้านคำให้การให้อัยการฝ่ายคดีปกครองพิษณุโลก โดยพนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจได้ยื่นคำให้การเพิ่มเติมแก้คำคัดค้านคำให้การต่อศาลปกครองพิษณุโลกเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ขณะนี้คดียังอยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาล

มติ

ที่ประชุมรับทราบ

วาระที่ ๖ เรื่องอื่นๆ

ฝ่ายเลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า เรื่องอื่นๆ จำนวน ๒ เรื่อง ได้แก่ วาระที่ ๖.๑ การกำหนดอำนาจหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐเพิ่มเติม และ วาระที่ ๖.๒ การเร่งรัดการออกกฎหมายกระทรวงการสาธารณสุขว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมกำจัดมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขอเสนอในการประชุมครั้งต่อไป เนื่องจากระยะเวลาจำกัด

ปิดประชุม เวลา ๑๒.๓๐ น.

นางนันทิwa พิชยานิยม
นางสาวณัฐฉิณีพร สร้อยสูงเนิน
ผู้บันทึกรายงานการประชุม
นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา
ผู้ตรวจรายงานการประชุม